

hlasy

Z DOMOVA A MISÍÍ

2 Hlasy z domova a misií
vydáva SVD Nitra
ročník šesťdesiaty ôsmy,
február 2024 | 1,00 EUR

Foto: Jozef Gwozd, SVD, Nick Gaetelli, unsplash.com

Na pôst sa treba pripraviť

■ **Text:**

**P. Igor
Kráľ SVD**

■ **Foto:**

Archív SVD

„Pápežova homília na popolcovú stredu zahájila pôst.“ Titulok v novinách, ktorého zámerom bolo informovať verejnosť, že katolíci vstúpili do štyridsať dňového pôstneho obdobia. Čo v skutočnosti odštartuje pôst – skutočne je to pápežova kázeň? Môžem mať popolec na čele a vôbec nemusím byť mužom pokánia. Môžem byť člen Cirkvi, ktorá liturgicky slávi Veľký pôst, ale vôbec nemusím byť toho súčasťou. V ktorom okamihu pre človeka začína skutočný pôst?

Postoj obrátenia

Hlavnou výzvou, s ktorou vstupujeme do tohto obdobia je žiť v postoji metanoie. Cirkev nás v mene Boha pozýva k zmene zmysľovania a pripodobneniu sa Bohu. Pozýva nás, aby sme si zvolili Ježišom navrhnuté a Cirkvou overené prostriedky: modlitbu, almužnu a pôst, ako cestu k vnútornej obnove našich sŕdc, obnove vzťahov, Cirkvi i nášho národa.

Keď sa pozrieme na začiatok Ježišovho verejného účinkovania, Ježiš povedal „nie“ možnosti použiť svoje dary na okamžité uspokojenie svojich fyzických potrieb; „nie“ pôžitku z materiálneho bohatstva a do tretice „nie“ moci nad ostatnými. Ježiš týmto pokušeniam povedal „nie“, aby povedal „áno“ zmysluplnej službe, záujmu o druhých, budovaniu civilizácie lásky a ohlasovaniu radostnej zvesti.

Karikatúry pôstu

Sú rôzne karikatúry pôstu: niektorí ho považujú za istý druh kresťanskej diéty, alebo príležitost dokazovať si, koľko sme toho schopní zo svojich síl zvládnuť. No cieľom je z nás urobiť ľudí, ktorí budú každým dňom viac podobnými zámeru Tvorcu, a Božiemu Synovi. Možno budeme musieť povedať „nie“ tendenciám neustále vidieť v ľuďoch a situáciách to najhoršie či súdiť

a kategorizovať ostatných. Alebo pokušeniu byť ľahostajným vo vzťahu k životným osudom druhých, lenivým v dobrom, či nadradeným v myšlienkach či spôsoboch voči kolegom, či dokonca členom vlastnej rodiny. Možno niektorí budú musieť povedať „nie“ doterajšiemu vnímaniu duchovného života, prídu na to, že vzťah s Bohom nie je možný, ak mu vyhradím sotva hodinu počas nedeľnej bohoslužby. Pre iného to môže byť „nie“ povedané neláske voči sebe – zlej životospráve, ponocovaniu, vysedávaní pri seriáloch, či na mobile, resp. zanedbávaniu preventívnych prehliadok.

Povedať „nie“, aby sme povedali „áno“

Povedať „nie“ v týchto oblastiach, ako aj v mnohých iných, vytvorí priestor, aby sme mohli povedať „áno“. Vytvoríme si príležitosti povedať „áno“ väčšej láske, porozumeniu, pochopeniu, záujmu, oceňovaniu a starostlivosti a to vo

všetkých smeroch – vo vzťahu k Bohu, blíznym, či sebe samým. Budeme sa meniť na takých, akých nás Ježiš túžil mať: aby sme boli svetlom, soľou a kvasom pre tento svet. Ak Boh je láska a my sme stvorení na Boží obraz, tak sme lo môžeme povedať, že máme byť jej stelesnením. Áno, máme byť láskou.

Pripravme sa v predstihu

Nedovoľme, aby milosti tohtoročného pôstu sa stratili kvôli chýbajúcemu predsavzatiu, alebo zle pochopenej podstate pokánia. Toto obdobie nám isto napomôže, aby sme sa priučili disciplíne. No kontrolnou otázkou dobre zvolenej formy pokánia je otázka: či moje predsavzatie pomáha budovať Božie kráľovstvo môjho srdca. Tvrdenie „predsavzatie si nerobím“ neobstojí, prieči sa Ježišovej výzve: „roberte pokánie.“ Hoci by sme sa aj všetci spovedali z toho, že sme neboli na 100% verní v pokání, ktoré sme si určili, obávam sa, že bez konkrétneho predsavzatia, neurobíme nič navyše a vo svete by bez nášho konkrétneho a cieľavedomého rozhodnutia čosi vo svete chýbalo. ~

Obsah

- 4 | Pochmúrnosť popolca a šanca na nový život
- 6 | Z Jeruzalema začala nepretržitá cesta jednoty
- 8 | Udalosti
- 11 | Medžugorie – miesto, kde ľudia prichádzajú k viere

- 14 | Argentínska „Mama Antula“ bude prvou novou sväticou v roku 2024
- 16 | Rozširovanie Svätého písma po svete
- 18 | ...jak mnoho lidí neví, že Bůh je má rád!
- 20 | Hojenie zranených vzťahov
Kniha na pokračovanie: časť XVII.
- 22 | Cirkvi v Afrike sú v jednote s pápežom, ale nemôžu požehnávať páry rovnakého pohlavia
- 24 | Spytovanie svedomia podľa Desatora

Hlasy z domova a misíí vydáva:

Spoločnosť Božieho Slova,
Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra
Šéfredaktor: P. Martin Štefanec SVD;
Redaktori: P. Ján Halama SVD, P. Peter Kubík SVD,
P. Martin Madassery SVD; P. Tomáš Gerbec SVD;
Jazyková úprava: Ivana Holotňáková;
Grafická úprava: Juraj Vontorčík – SON;
Vytlačili: Tlačiareň P+M, s.r.o., Turany;
Objedn. zasielajte na adresu red.: „Časopisy“, Spoločnosť
Božieho Slova, Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3,
949 01 Nitra; Tel.: 037/ 776 94 29,
ISSN 1337-4842, EV 3324/09
Periodicita vydávania: mesačník
IČO vydavateľa: IČO 00 586 757
Webová stránka: www.verbisti.sk, e-mail: hlasy@svd.sk

Milí misijní priatelia!

V tomto mesiaci začíname pôstne obdobie. Má to byť proces, priebeh, postup, v ktorom sa pohybuje srdcom skôr ako nohami, od bodu, kde práve sme, ku Kristovmu krížu a Veľkej noci.

Kde sa tento proces začína? Tam, kde sa momentálne nachádzame – nie geograficky, ani fyzicky – ale ako kresťania. Kde sa teda nachádzame? Tento náš svet, v ktorom žijeme, je svet, v ktorom často panuje nenávisť, násilie, sebeckosť v nevidanej miere. Máme tendenciu klásť zodpovednosť za tento stav na systémy, spoločenské triedy, jednoducho na iných. Obviňujeme politikov, Cirkev, biskupov, aby sme sa chytráckym spôsobom zbavili zodpovednosti za neporiadok. Avšak akákoľvek spoločenská skupina je dobrá alebo zlá, pretože jednotlivci, ktorí ju tvoria, sú dobrí alebo zlí. Každý z nás nesie určitú mieru zodpovednosti za spoločenstvo, ku ktorému patríme a za to, čo sa v tomto spoločenstve deje. Prameň zla je v srdci jednotlivých mužov a žien. Keď teda sú medzi nami nezhody, keď je na verejných miestach korupcia, keď je na svete hlad a chudoba, my všetci sme za to nejako zodpovední! Klásť vinu len na druhého je útek pred zodpovednosťou, je to detinské správanie: To nie ja, to tamten!

Keď teda Boh chce, aby tento náš svet bol dobrý aký bol, keď ho stvoril, potom tu je bod, na ktorom musíme začať tento proces – u seba. „Obráťte sa a robte pokánie!“ Môžem začať odpovedať na toto volanie tým, že uznám svoje sebeckosť, svoje chyby, hriechy, že vezmem za ne plnú zodpovednosť. Môžem povedať, ako urobil Dávid kráľ, keď ho prorok Nátan upozornil na jeho veľkú vinu: Zhrešil som! To by mal byť aj náš prvý krok.

Jednou z najväčších prekážok dať sa na pokánie v našej dobe je strata zmyslu pre hriech. Všetci dobre vieme, že najvyvíkajúcejším a za istých okolností nutným skutkom pokánia je sviatosť zmierenia. Nevidíme Boha, ale veríme, že v Ježišovi Kristovi zjavil svoju povahu ako láskavý, starostlivý pastier, ktorý sa vždy stará o zblúdenú ovcu. Myslíme na to, keď máme pred očami svoje hriechy a hriechy sveta a velebme ho za jeho milosrdenstvo.

Každý človek má svoju históriu hriešnosti. Ježiš neschvaľoval hriech, ale urobil všetko pre to, aby sňal z pliec hriešnikov toto ťažké bremeno. Aj my môžeme odpustiť a aj sebe odpustiť, lebo Boh nám odpustil!

Všetky tieto veci sú nám dobre známe, no hodno si ich pripomenúť teraz, keď začíname toto milostivé obdobie, aby sme ho prežili s duchovným úžitkom, prežívali Ježišovu obeť na kríži za naše hriechy s vrúcnosťou a tak sa pripravili na Veľkú noc, vzkriesenie Pána a svoje vlastné vzkriesenie a život večný.

Páter Martin Štefanec SVD
šéfredaktor

DÔLEŽITÉ OZNAMY

Sv. omšu za misijných horliteľov a odberateľov Hlasov

odslúžim 2. februára 2024

Šéfredaktor

■ Na prvom kresťanskom mieste v Katare sa slúžila svätá omša

V prvom schválenom katolíckom kostole Ružencovej Panne Márie v Dauhe, hlavnom meste Kataru, sa na prvý deň v roku 2024 – 1. januára – slávila svätá omša. Eucharistii predsedal biskup Mons. Aldo Berardi, apoštolský vikár Severnej Arábie. „Slávnostná svätá omša, ktorú Katolícka cirkev v Katare slávila 1. januára 2024 je znamením nádeje a jednoty pre katolícku komunitu, ktorá zahŕňa ľudí z rôznych etnických skupín a národností, rôznych jazykov a rôznych katolíckych obradov.“ To sú slová, ktoré pre agentúru Fides povedal Mons. Berardi, z rehole Trinitariánov (O.S.S.T.), ktorý za prítomnosti 30-tisíc účastníkov slávil svätú omšu na prvom kresťanskom mieste v Katare. Kostol Panny Márie Ružencovej bol založený v roku 2006 ako prvý autorizovaný katolícky kostol v Katare na žiadosť veľvyslancov prítomných v krajine, najmä veľvyslancov Francúzska, a postavený na pozemku darovanom emirom Hamadom bin Chalífom Al Tháním. Posvätil ho 15. marca 2008 kardinál Ivan Cornelius Dias vtedajší prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov. Ako uviedol Mons. Berardi, „je to veľký kostol v blízkosti nového letiska a nachádza sa v tzv. náboženskom komplexe, v ktorom sú protestantské, indické, koptské a pravoslávne kostoly. Katolícky kostol je z nich najväčší, a chceli by sme postaviť ďalší v inej časti krajiny“. Podľa biskupa najmä v piatky na omšu prichádza veľa katolíkov, pravoslávnych, koptov, protestantov i veriacich z indických cirkví. Toto okolité územie sa rozvinulo, skonštatoval apoštolský vikár a dodal: „Situácia vo vikariáte Severnej Arábie, ktorý zahŕňa Bahrajn, Katar, Kuvajt a Saudskú Arábiu, sa mení podľa krajiny s jej rozmanitosťou zákonov, kultúr, kmeňových, viac či menej zakorenovaných moslimských tendencií.“•

▲ Baldachýn v Bazilike sv. Petra čaká 10-mesačnú rekonštrukciu

V Tlačovom stredisku Svätej stolice 11. januára predstavili pripravované reštaurátorské práce baldachýnu v Bazilike sv. Petra. Budú ukončené do začiatku Jubilejného roka 2025 a nebudú mať vplyv na priebeh slávení. Naposledy sa práce na tomto Berniniho diele uskutočnili v 18. storočí. Bude to náročná, no potrebná práca – takto definoval rekonštrukciu baldachýnu kardinál Mauro Gambetti, arcikňaz Pápežskej baziliky sv. Petra vo Vatikáne, generálny vikár Svätého Otca pre mesto Vatikán a predseda Dielne sv. Petra, ktorá je zodpovedná za reštauračné práce v Bazilike. Reštaurácia sa uskutoční v súvislosti s nadchádzajúcim Jubilejným rokom 2025 a 400. výročím posvätenia novej vatikánskej baziliky, ku ktorému došlo v roku 1626 za pápeža Urbana VIII. Baldachýn s výškou 28,74 metra a hmotnosťou 63 ton je právom označovaný za giganta umenia všetkých čias, za jedinečné dielo, na ktorom spolupracovali Bernini a Borromini. •

■ Svätjakubská cesta do Santiago de Compostela zaznamenala nový rekord

Camino de Santiago dosiahla nový míľnik. Podľa štatistík prišlo vlani do mesta apoštola Jakuba 446 035 pútnikov z celého sveta. Toto číslo predstavuje nový rekord a prekonáva tak predošlý rok 2022 (438 321). Rastúci trend kontrastuje so štatistikami z konca minulého storočia, keď ročný súčet sotva prekročil 10 000 osôb. Sväté roky vždy prinášali výrazný rast. V rokoch 1993 (99 436 osôb), 1999 (154 613 osôb), 2004 (179 891 osôb) a 2010 (272 417 osôb). V minulom roku tvorili 44 % pútnikov Španieli, medzi cudzincami boli na prvom mieste Američania s 32 063 návštevníkmi, nasledovali Taliani (29 036) a Nemci (24 342). Pútnický úrad uviedol, že 42,6 % návštevníkov uviedlo ako motív svojej cesty náboženské dôvody, 34,7 % náboženské a iné dôvody a 22,7 % iné dôvody. K rastu tohto jedinečného pútnického zážitku prispela dostupnosť komplexných cestovných balíkov vrátane prepravy batožiny, itinerárov, či rezervácií hotelov. Camino de Santiago naďalej priťahuje mnohých kresťanov, ako aj milovníkov dobrodružstva, čím si upevňuje svoje miesto jednej z najobľúbenejších pútnických trás na svete. •

■ Sochu čierneho Ježiša si v procesii na Filipínach uctili dva milióny ľudí

Manilské úrady odhadujú, že na tradičnom sprievode so sochou čierneho Ježiša Krista, ktorý každoročne vychádza do ulíc hlavného mesta, sa zúčastnili dva milióny ľudí. Celkovo sa ich na oslavách zúčastnilo približne päť miliónov. Filipínci veria, že socha má zázračnú moc a že dotyk s ňou môže vyliečiť rôzne choroby a priniesť šťastie. Procesia na počesť umučeného Ježiša je jednou z najväčších náboženských udalostí na svete a trvá niekoľko hodín. Sochu nesie ulicami Manily obrovský dav a účastníci sa pretláčajú, aby sa jej aspoň na chvíľu dotkli a zabezpečili si požehnanie na nasledujúci rok. Na trase bolo 15 000 policajtov, bezpečnostných pracovníkov a zdravotníkov. Sprievod bol prvým od roku 2020, keď pandémie prinútila mestské orgány drasticky obmedziť toto podujatie. Kult čiernej sochy Ježiša Krista pochádza zo začiatku 17. storočia, keď ho z Mexika na Filipíny priniesli španielski misionári. Podľa tradície loď, ktorá sochu prevážala, zhorela, ale ona prežila, hoci sa v ohni zadymila, odtiaľ pochádza názov Čierny. •

▲ „Pútnický batoh“ Jubilejného roka 2025 bude z ekologických materiálov

Dikastérium pre evanjelizáciu, ktoré má na starosti prípravu Jubilejného roka 2025, zverejnilo oficiálnu podobu „Pútnického batoha“. Vyrobený bude z recyklovaných a ekologicky udržateľných materiálov, rovnako ako aj jeho výbava. Spomedzi návrhov na výrobu batoha, o ktorú sa uchádzali viaceré podniky z Talianska i zahraničia, Dikastérium napokon vybralo ten od rímskej firmy „Steigip4“. Batoh obsahuje tzv. „Výbavu pútnika“, ktorú tvoria klobúk so širokou strieškou, šatka, fľaša na vodu, nepremokavé pončo a náramkový ruženec. •

Pochmúrnosť popolca a šanca na nový život

■ Text: Daniel Dian

■ Foto: SITA/Gabriel Kuchta

Niektorí hovoria, že Popolcová streda je deň „ôsmej sviatosti“ ako volajú popolce. Popri Vianociach a Veľkej noci je to azda tretí deň, v ktorý idú veriaci najviac do kostola. Čo je jeho zmyslom? Aký má význam? Je to nielen deň, ktorým sa ukončilo fašiangové obdobie, ale predovšetkým je to deň, v ktorom akosi silnejšie zaznieva výzva k človeku, aby sa zastavil a uvažoval o svojom živote a jeho opravdivých hodnotách, ako ho k tomu volá Kristus, ktorého meno nosia: "Kajajte sa a verte evanjeliu", a pripomenuli si veľkú, aj keď pre mnohých nepríjemnú správu: Pamätaj človeče, že prach si a na prach sa obrátiš.

Pred časom som počul vyjadrenie istého významného človeka, ktorý povedal: „Ako je len dobre, že už končí ten fašiangový čas. Už som tak unavený zo všetkých plesov, zábav, že už sa veľmi teším na pôst“. Nevieam, ako jeho monológ pokračoval ďalej, lebo som už bol na odchode zo spoločnosti, ale jeho slová mi stále rezonujú v myslí. Áno, aj plesy a zábavy sa človeku môžu prejesť a občas potrebujeme stíšenie, aby sme mohli opäť naplno pracovať, lebo všetko má svoj čas. Áno, každý z nás potrebuje z času načas sa zastaviť a uvažovať nad sebou. Z času na čas ukázať, že sa vieme postaviť priamo čelom k životu a dokážeme pre dosiahnutie cieľa aj niečo obetovať.

Celé obdobie, ktoré sa otvára a potrvá až do Zeleného štvrtku a voláme ho pôstnym, je obdobím, kedy máme viac uvažovať nad tým čo a ako konáme vo svetle Božieho zjavenia. Máme jednoducho konfrontovať svoj život s pravdou evanjelia. Nemáme byť formalisti. Niekedy aj my zabúdame na svoje povolanie v záplave každodenných starostí, preto je správne, že je aj chvíľa, v ktorej sa môžeme zastaviť a pozrieť na seba a cez stíšenie sa pripraviť nielen na prežívanie radosti vzkrieseného Krista, ale aj každého človeka. A práve pôstne obdobie, ktoré sa nám dnes v Rímskokatolíckej cirkvi otvára popolcovou stredou, je pozvánkou na stíšenie a istým spôsobom na prevetranie života.

Tak ako sa príroda pripravuje na obnovu života, lebo chce nanovo plniť svoje poslanie, tak aj človek potrebuje niečo podobné. Potrebuje nanovo ožiť.

Potrebujeme v čase pred príchodom nového života prečistiť svoj vnútrošok. Potrebujeme dostať zo seba nánosy pýchy, pocitu dôležitosti, nenahraditeľnosti a iných rôznych prinajmenej zlých vlastností. Práve tento čas je časom na obnovu vnútra. Je viac ako isté, že potrebujeme sa všetci pozrieť do svojho vnútra, potrebuje každý jeden z nás, obnoviť svoj

život a tým podporiť obnovu tejto spoločnosti. Nastavené zrkadlo spoločnosti totiž nie je príliš jasné a čisté. Sme spoločnosťou, kde pretrvávajú hnev, závišť, zloba, panovačnosť, neochota počúvať iného, komunikovať s iným a podobne.

Práve pôstne obdobie je vhodným časom na obnovu zmysľania a konania. Tak ako sa príroda pripravuje na obnovu života, lebo chce nanovo plniť svoje poslanie, tak aj človek potrebuje niečo podobné. Potrebuje nanovo ožiť. Preto aj napriek zdanlivej pochmúrnosti popolca je tu šanca na nový

život, ak nebudeme iba formalistami. Ak naozaj využijeme tento čas, ktorý istým spôsobom nás donútil spomaliť životné tempo, a teda máme viac času na sebareflexiu. Je to čas, kedy azda môžeme si uvedomiť, že máme prostriedky na „očistenie zrkadla spoločnosti“, v ktorom sa aj môžeme vidieť.

A aké sú to prostriedky? V prvom rade je to sviatosť zmierenia, ktorú Ježiš dáva k dispozícii človeku v deň svojho zmŕtvychvstania, aby aj on sám obnovil svoj život a mohol participovať na vzácnom dare Zeleného štvrtku - na Eucharistii, ktorá je podstatou

života veriaceho kresťana. Ona stále je a bude zdrojom večného života. Popolec samotný je svätenina, ktorá je vonkajším znakom, ale Eucharistia je životom! Preto aj v tejto ťažkej situácii, keď je otázne, či budeme môcť ísť na popolec, neplačme ak to nebude možné, ale hľadajme spôsob ako sa zmieriť s každým a so všetkými cez sviatosť zmierenia a najmä, aby ožila naša viera, ktorá vplyvom morovej situácie veľmi oslaba, prijatím Krista v Eucharistii, v tomto dare Muža obeť, ktorý stojí vždy v každej situácii s nami a v nás. ~

ABC lásky

- 1.** Maj v úcte každého človeka, lebo v ňom žije Kristus. Buď vnímavý na každého – je to tvoj brat a sestra.
- 2.** O každom zmyšľaj dobre – o nikom nezmyšľaj zle. Aj v najhoršom človekovi sa pokus nájsť niečo dobré.
- 3.** O iných hovor vždy dobre – o blízkych nikdy nehovor zle. Naprav krivdu zapríčinenú slovom. Nebuď príčinou konfliktov medzi ľuďmi.
- 4.** S každým sa rozprávaj jazykom lásky. Nezvyšuj hlas. Neprekliňaj. Nerob problémy. Nespôsobuj plač. Upokojuj a prejavuj dobrotu.
- 5.** Odpúšťaj všetkým a všetko. Neprechovávaj v srdci hnev. Vždy prvý podaj ruku na zmierenie.
- 6.** Rob vždy dobre bližnému. Každému rob dobro tak, ako chceš, aby ho iní robili tebe. Nerozmyšľaj o tom, čo má niekto urobiť pre teba, ale o tom, čo máš ty urobiť pre niekoho.
- 7.** Aktívne spolupracuj v utrpení. Ochotne prispievaj potechou, radou, pomocou, srdcom.
- 8.** Pracuj poctivo, lebo plody tvojej práce používajú iní, ako aj ty používaš plody ich práce.
- 9.** Zapoj sa do života spoločnosti. Otvor sa pre chudobných a chorých. Deľ sa o hmotné i duchovné dobré. Usiluj sa vidieť núdzných okolo seba.
- 10.** Modli sa za všetkých, dokonca aj za nepriateľov.

kardinal Štefan Wyszyński

Z Jeruzalema začala nepretržitá cesta jednoty

■ Text: L'Osservatore Romano, preklad: Martin Jarábek

■ Foto: Archív SVD, Robert Bye, unsplash.com

Úvaha kardinála Pizzaballu v L'Osservatore Romano 60 rokov po púti Pavla VI. do Svätej zeme. Duch stretnutia pápeža Montiniho a patriarchu Atenagora v roku 1964 obnovili v roku 2014 pápež František a patriarcha Bartolomej.

Radosť, ktorú do života mesta Jeruzalem vniesla pred šesťdesiatimi rokmi udalosť púte pápeža Pavla VI. a náboj novosti, ktorý vyvolala, sú stále súčasťou súčasného života kresťanov Svätej zeme. Vskutku, ako vždy a ako pri všetkých veciach týkajúcich sa Jeruzalema, hlboký význam týchto udalostí, a najmä stretnutie Svätého Otca s ekumenickým patriarchom Atenagorom, zmenil tvár

Cirkvi a naznačil jej cestu až do dnešných dní.

Rímsky biskup sa vrátil do Jeruzalema, odkiaľ odišiel pred dvetisíc rokmi. Na púti, ktorá ho zaviedla na hlavné sväté miesta, sa stretol s ranami, ktoré dejiny zanechali jasne viditeľné v geografii miest a ľudí tej doby a aj v súčasnosti. Ale tiež spojil silné a mocné objatie celého obyvateľstva, ktoré ho prijalo s neveriteľnou radosťou a nadšením a ktoré svojim pastierom nespochybniteľným spôsobom ukázalo svoju vôľu nezostať väzňami ťažkých dejín tejto krajiny, ale chcieť ísť ďalej. Na dobových videozáznamoch je vidieť pápeža Pavla VI. ktorý bol pri vstupe do Svätého mesta takmer zovretý nadšeným a euforickým davom.

Niekedy totiž stačia malé gestá, ktoré možno bez toho, aby o tom vedeli, mnohí očakávali a túžili po nich, aby sa uvoľnila túžba po stretnutí a pokoji, ktorá drieme v srdci každého človeka, najmä tu, vo Svätej zemi, poznačenej večným napätím, konfliktami a rozdelením. Kresťanský Jeruzalem stál na mieste, takmer pozastavený, medzi starobylými zákonmi,

predpismi, ktoré akoby paralyzovali, a nie regulovali bežný život. Návšteva pápeža Montiniho mala zásluhu na tom, že prelomila tento múr, ktorý sa v tom čase zdal byť veľmi pevný, rôznych status quo, často používaných viac nesprávne ako správne, aby sa zabránilo vzájomnému vyrovnaniu. Táto jednoduchá návšteva stačila na to, aby z našich vzťahov zmietla stáročný prach.

Stretnutie s ekumenickým konštantínopolským patriarchom bolo nepochybne udalosťou, ktorá túto púť poznačila. Petrov návrat po dvetisíc rokoch do Jeruzalema, rodiska jedinej a nerozdelenej Cirkvi, sa nemohol nepozrieť na tú ranu, najhlbšiu zo všetkých, ktorá poznačila cestu Cirkvi

na celé tisícročie. A v skutočnosti bol Petrov návrat do Jeruzalema aj začiatkom novej cesty, pre všetkých kresťanov, cesty zblížovania, reinterpretácie a vykúpenia svojich dejín, túžby a nostalgie po stratenej jednote. Veď návrat do Jeruzalema a odchod z neho so sebou vždy a nevyhnutne prináša hlbokú zmenu. Jeruzalem je pre kresťana miestom, ktoré konkretizovalo vykúpenie, ktoré zmenilo význam odpustenia, spravodlivosti, pravdy. Do Jeruzalema sa nedá prísť bez toho, aby sa človek vyrovnal s týmito skutočnosťami, ktoré tu majú jedinečnú konkrétnosť.

Odvtedy sa v ekumenickom dialógu veľa zmenilo. Dnes považujeme postoje úcty a priateľstva medzi cirkvami za

samozrejmé. Vďačíme za to im, pápežovi a ekumenickému patriarchovi, a ich odvahe, ich vízií. Pápež František svojou modlitebnou púťou do Svätej zeme v roku 2014 a obnoveným stretnutím s ekumenickým patriarchom Bartolomejom konkrétne ukázal, ako ďaleko sa Cirkev dostala za tých päťdesiat rokov a po tomto čase. V roku 1964 sa stretnutie konalo na Olivovej hore, významnom mieste, ale aj na periférii mesta Jeruzalem. V roku 2014 sa naopak konalo v srdci kresťanského Jeruzalema, pri Svätom hrobe, ktorý je nielen miestom, ktoré pripomína Kristovu smrť a zmŕtvychvstanie, ale je aj miestom, ktoré sa právom či neprávom považuje za symbol nášho rozdelenia.

• kardinál Pizzaballa s pútnikmi – čitateľmi Hlasov

Samozrejme, my, ktorí žijeme v Jeruzaleme, dobre vieme, aká dlhá je ešte cesta a aké ťažké je niekedy byť spolu a žiť spolu, ale už len to, že sa táto veľmi dôležitá udalosť mohla uskutočniť na našom najdrahšom mieste, je neklamným znakom cesty, ktorú sme doteraz prešli. Pred šesťdesiatimi rokmi toto objatie zbúrало múr rozdelenia medzi oboma cirkvami a nastolilo novú éru života Cirkvi. Objatie, ktoré sa konalo o päťdesiat rokov neskôr, obnovilo radosť a jednotu v Duchu, ktorú teraz nikto z nás nemôže predvídať, ale ktorá už dnes prináša hojné ovocie pre život Cirkvi. Vidíme to na obnove baziliky, ktorá sa realizuje spoločne, čo je dnes samozrejmosťou, ale ešte pred niekoľkými rokmi to bolo nemysliteľné. Stretnutia, vyhlásenia, spoločné iniciatívy medzi cirkvami sa dnes považujú za bežné záležitosti. Spoločné pastoračné iniciatívy v školách, vo farnostiach sú výrazom túžby po bratstve, ktoré nie je len túžbou niekoľkých, ale celého miestneho kresťanského spoločenstva v jeho rôznych denomináciách. Ďalším príkladom je Pastoračné vademecum Katolíckej cirkvi, ktoré dáva konkrétne pokyny, ako sláviť sviatosti pre zmiešané rodiny (ktoré sú takmer všetky), pričom sa rešpektuje citlivosť všetkých.

Aj dnes, možno ešte viac ako včera, potrebujeme odvážnych mužov a ženy, ktorí sú schopní prezieravosti, ktorí dokážu vidieť ďalej než len súčasnú bolesť, oslobodiť naše srdcia utláčané príliš mnohými obavami a ktorí ako Pavol VI. a Atenagoras svojimi slovami a gestami vedia ukázať kresťanom dnešnej Svätej zeme ťažkú a fascinujúcu cestu k pokoju. ~

Udalosti

► Posvätenie nového oltára v Kolíne

Na tretiu adventnú nedeľu sa v chráme sv. Bartolomeja v Kolíne zišlo množstvo veriacich, aby boli svedkami posvätenia nového oltára. Oltár, ktorého autorom je Václav Cígler, je z jedného kusu pieskovca vyťaženého z lomu Vyhnanov neďaleko Hradca Králové, má štvorcový pôdorys a váži takmer 6 ton. Obrad svätenia viedol a svätou omšou celeburoval Mons. Ján Graubner, pražský arcibiskup. Nové organy na kôru sprevádzali spev zboru Cantores Cantant. Za spevu litánií ku všetkým svätým sa veriaci pripravili na samotný obrad svätenia oltára. Svätý Bartolomej, apoštol, svätý Vojtech, svätý Prokop a svätá Zdislava – títo svätí boli tiež vyzvaní

v mohutnom chórovom speve. Ich ostatky, ktoré v liturgickom sprievode priniesli miestni skauti, vložil pražský arcibiskup do kruhovitého otvoru v čelnej strane oltára. Michal Motyčka, spoluautor návrhu oltára a ďalšieho vybavenia presbytéria, následne

vložil do otvoru sklenený valec, tj šošovku z optického skla a uzavrel miesto pre ostatky svätých. Následne Mons. Graubner predniesol modlitbu žehnania a pomazal oltár v strede a na rohoch oltára posväteným olejom krizmou. Tým bol kamenný

oltár vyčlenený pre sakrálnu užívanie. Vo svojom príhovore arcibiskup Ján Graubner zdôraznil, že Kristus pripodobnený k mohutnému kameňu, je pevným bodom veriaceho v tomto svete. To isté platí o svätých mučeníkoch, ktorých ostatky sú vložené do oltára. Na obrade žehnania sa zúčastnili kňazi z rehole verbistov na čele s pátrom provinciálom Marekom Vaňušom SVD, a tiež otec Radek Tichý, rektor kňazského seminára v Prahe sprevádzaný početnou skupinou bhoslovcov, študentov teológie. Kolínsky farár Ján Halama SVD v závere poďakoval všetkým, ktorí sa podieľali na trojročnej obnove chrámu sv. Bartolomeja: zhotoviteľom rôznych profesií, reštaurátorom a tiež partnerom, najmä mestu Kolínu aj miestnej firme Toyota. Poďakoval sa aj najbližším spolupracovníkom. •

▼ ▲ Nový akolyta u verbistov

Akolyta je jedným z mnohých „schoďov“ ku služobnému kňazstvu. Je to služba pre Cirkev a v Cirkvi. Úlohou akolytu je asistovať pri sv. omši a byť pravou rukou kňaza aj diakona. Je mimoriadnym rozdávatelom sv. prijímania a môže ho tiež prinášať chorým.

Službu akolytátu prijal 19. decembra 2023 počas večernej sv. omše frt. Benedikt Kočamba SVD z rúk provinciála P. Mareka Vaňuša SVD. Po krátkej a povzbudivej homílii nasledoval samotný obrad a potom sv. omša pokračovala ako zvyčajne s tým, že pri rozdávaní sv. prijímania pomáhal už frt. Benedikt Kočamba a po sv. prijímaní purifikoval liturgické nádoby. Do jeho služby mu vyprosujeme veľa Božích milostí. •

UDALOSTI

február 2024

2. február

Sviatok **Obetovania Pána**, Hromnice; medzinárodný deň zasväteného života;

3. február

Výročie úmrtia blahoslavenej Márie Heleny Stollenwerk SSpSAP, spoluzakladateľky misijnej kongregácie Služobníc Ducha Svätého (SSpS) (1900); sv. Blažej, biskup a mučeník;

8. február

Medzinárodný deň modlitieb a osvety proti obchodovaniu s ľuďmi; Frt. Martin Hanák, 55. výročie úmrtia (1969);

11. február

Preblahoslavená Panna Mária Lurdská; svetový deň chorých;

14. február

Popolcová streda;

24. február

P. Ján Česla SVD, 85. výročie úmrtia (1939);

25. február

Výročie úmrtia Márie Michaely Adolfíny Tönnies, spoluzakladateľky a prvej predstavenej kongregácie Služobníc Ducha Svätého ustavičnej poklony (SSpS AP).

Misijný úmysel apoštolátu modlitby na mesiac:

Modlime sa za nevyliciteľne chorých a za ich rodiny, aby vždy mali potrebnú zdravotnú i duchovnú starostlivosť a sprevádzanie.

Medžugorie – miesto, kde ľudia prichádzajú k viere

■ Spracoval: P. Martin Štefanec SVD

■ Foto: P. Martin Štefanec SVD, Lenka Gregorová, Archív SVD

Pochádza blízko Spišského Podhradia, z dedinky, ktorá sa volá Dúbrava. Cesta ku kňazstvu nebola ľahká, do seminára počas komunizmu ho nechceli. Otec totiž nevstúpil do JRD, tak komunisti robili prekážky. Po 4 rokoch hlásenia sa do seminára ho prijali. To bolo v roku 1967. Vysvätený bol v roku 1972. Pôsobil v spišskej diecéze a v súčasnosti ako dôchodca vypomáha v Medžugorí a venuje sa slovenským pútnikom. Duchovný otec Milan Hvizdoš.

• Od zjavenia v roku 1981 navštívilo miesto už viac ako 50 miliónov pútnikov

Ktoré boli vaše prvé miesta, kde ste pôsobili?

Pôsobil som najprv v spišskej diecéze. Kaplánske roky som prežil v okolí Popradu, dedina Spišské Bystré. To bola prvá kaplánska. A druhá kaplánska bol Smokovec.

Potom už ste boli správcom?

Prvé miesto, kde som bol farárom bola Hubová pri Ružomberku. Potom som pôsobil v Lučivnej – Svite. Potom Spišský Štvrtok, Markušovce a potom Harichovce.

Spomínate si na verbistov, s ktorými ste spolupracovali keď ste pôsobili na Spiši?

Áno, veľmi dobre si spomínam na kňazov verbistov: Štefana Horvátha, Štefana Janíka, Pavla Uličného. Môžem povedať len jedno, boli to veľmi hlbokí ľudia, kňazi ktorí mali živú vieru a slúžili pánu Bohu ľuďom. Dobre sa s nimi spolupracovalo.

Ako ste sa dostali do Medžugoria?

Najprv som obdivoval to miesto, že ľudia chodia autobusmi tak ďaleko do Medžugoria na púť. V istom čase (90-te roky) bola averzia voči Medžugoriu. Kňazi ani nechodili. Raz som si povedal, že idem sa tam pozrieť. Naozaj ma to oslovilo a naši Slováci a Slovenky, ktorí si založili svoje rodiny >>>

v Bosne a Hercegovine pri Medžugorí, tak oni prišli s tým, že Slovensko by tu potrebovalo kňaza. Mne sa už blížil dôchodkový vek, tak som požiadal pána biskupa, že chcem ísť do dôchodku. Najprv biskup nechcel, ale potom ma do toho dôchodku pustil. V roku 2007 som odišiel do dôchodku a nastúpil som do Medžugoria. A v Medžugorí som doteraz. Ale to Medžugorie nie je také že som tam 365 dní v roku. Obvyčajne tam bývam od mája do októbra.

Kolko ľudí tak prichádza zo Slovenska?

Je to ťažko povedať, lebo autobusy odchádzajú-prichádzajú. Stále. Jedny skončia, odídu a prídu druhí. Keď majú kňaza, stará sa o nich on. Ale keď ho nemajú, tak ja sa snažím im poskytnúť duchovnú službu. Teraz už tam prichádzajú aj biskupi, kňaz s podnikmi. Je tomu viac ako to bolo kedysi. A to je dobre.

Aký je tam váš program pre pútnikov?

Môj program spočíva v tom, že slúžim pútnikom svätej omše, chodím s nimi na Križevac krížovú cestu, na Podbrdo na ruženec. V spovednici sedím niekoľko hodín denne, aby sa tí ľudia mohli vyspovedať. Každý večer v lete o 19:00 býva spoločná svätá omša. V jeseni do jari býva o 18:00. Keď ľudia potrebujú duchovný rozhovor, tak som ich tiež dispozícií.

Akú máte skúsenosť od toho roku 2007 doteraz. Ako sa menilo Medžugorie?

Ono sa veľmi zmenilo. Jednak mesto ako také. Na začiatku, keď sa tam začala Panna Mária zjavovať, tak to bolo pár kamenných domčekov. Ale potom už jak začali prichádzať pútnici, tak sa to rozrastalo a dnes to je mesto, ktoré má 5 tisíc ľudí. Za tých 43 rokov od zjavení Medžugorie navštívilo odhadom 5 miliónov ľudí.

Aká je tam vaša taká hlavná činnosť?

Najväčšie zázraky Medžugorí sa dejú v spovednici. Spovedanie - to je taká hlavná činnosť aj pre mňa. A ľudia po dlhých a dlhých desaťročiach neraz prichádzajú a pristupujú k svätej spovedi. Mnohí s plačom odchádzajú, že premárnili toľké roky života.

Z ktorých krajín prichádza najviac podnikov do Medžugoria, ktorých vidíte?

Vzhľadom na počet obyvateľov sme to my Slováci. Nás je 5 miliónov, Poľakov 46, Talianov 66 miliónov. To sú veľké národy takže to sa nedá porovnávať, ale vzhľadom na počet obyvateľov bez konkurencie Slovensko má najviac pútnikov.

Po Slovákoch tam vidíte najviac pútnikov z ktorých krajín?

Momentálne už môžu prichádzať aj Ukrajinci, tak je to rozhodne Ukrajina.

Ukrajina je teraz najpočetnejšia v Medžugorí. Autobusy privádzajú a odvádzajú ľudí. A človek ich obdivuje, lebo niektorí keď chcú prísť do Medžugoria, tak musia od sedieť aj 50 hodín v autobuse. Títo prichádzajú zo severovýchodnej Ukrajiny. Cestujú cez celú Ukrajinu, Maďarsko do Chorvátska a tak prídu do Medžugoria. 50 hodín cesty v autobuse. To je obdivuhodné.

Čo je pre vás také najsilnejšie, čo prežívate, keď ste v Medžugorí?

Najsilnejšie čo prežívam je, keď som v spovednici a ľudia si dávajú do poriadku svoj život. Tak potom viera tých našich ľudí, keď idú či už na Križevac alebo Podbrdo. Najviac, čo obdivujem, tak to je s súčasnosti viera Ukrajincov. Ukrajinská viera je úžasná, ale naši ľudia to samozrejme tiež veľmi hlboko prežívajú.

- Železobetónový kríž na vrchu Križevac bol postavený k 1900. výročiu smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista
- Podbrdo – miesto prvého zjavenia

ľudí. Tá viera ľudí je naozaj silná. To vidno už podľa ich modlitby a podľa toho, ako dlho vydržia kráčať. Adorácie bývajú 3 razy do týždňa. V utorok, štvrtok a v sobotu.

Mali ste možnosť stretnúť sa s vizionármi? Ako žijú dnes?

Nie, vizionárov som nestretol. Oni majú svoje životy ale vedome nediskutujú s pútnikmi o zjaveniach. Viete si predstaviť akí by boli zaneprázdnení.

Čo by ste tak odporučili ľuďom, rodinám?

V každom prípade, ak prídu do Medžugoria, prvé čo by mal urobiť, je dobrá svätá spoveď. Tam sa to všetko láme. Keď tam prídu ľudia a sú bez svätej spovedi, tak to dovnútra nejak neprejde. Ďalej sväté prijímanie, adorácie, Križevac, Podbrdo.

Keď Ján Pavol II. poslal kardinála Ratzingera do Medžugoria hneď na samom začiatku, tak, Nemci ho okamžite spoznali. Chcel byť skôr inkognito, ale nedalo sa. Svätý Otec sa ho pýtal, aké ovocie to prináša? Kardinál Ratzinger mu hlásil, že je tam jeden obrovský zástup ľudí, ktorý sa modlí krížovú cestu na Križevac. Ďalší zástup ľudí, ktorí sa modlí ruženec na Podbrdo. Ďalej zástupy ľudí, ktorí stoja pred spovednicami. Adorácie, ako som spomínal. To myslím, že je najlepšie hodnotenie.

Ako vidíte budúcnosť Medžugoria?

Pútnikov v Medžugorí pribúda. Je to veľmi dôležité miesto, kde ľudia prichádzajú k viere a kde sa viera prehľbuje. A ľudia menia svoje životy, robia pokánie. A to je výborná správa! Poznám viaceré manželstvá, ktoré boli na rozchode a keď boli spolu v Medžugorí, tak sa dali znova dohromady. Rozhodne sa tam treba vybrať. ~

Ktoré duchovné akcie by ste čitateľom odporučili počas roka?

Najviac ľudí je na festivale mladých. To je cez 70 štátov, ktorých príslušníci sú tam prítomní. Kde sú mladí ľudia,

tak samozrejme tam je sa mi pohyb a dynamika. A z tých ostatných, v každom prípade je to adorácia pred najsvätejšiu sviatosťou. Bežne sa stáva že pred najsvätejšiu sviatosťou kľáčí 5000

Argentínska „Mama Antula“ bude prvou novou sväticou v roku 2024

■ Text: E-kai

■ Foto: Santa Argentina

Argentínčanka Maria Antonia Paz de Figueroa (1730 – 1799) sa stane prvou novou sväticou Katolíckej cirkvi v roku 2024. Zsvätenú laickú katolíčku z 18. storočia, známu ako „Mama Antula“ povýši pápež František na oltár 11. februára v Bazilike svätého Petra v Ríme. Vyplýva to z kalendára verejných bohoslužieb s pápežom Františkom v nasledujúcich týždňoch, ktorý v utork zaverejnjal Vatikán.

Vplyv sv. Ignáca z Loyoly

Maria Antonia de Paz y Figueroa sa narodila v roku 1730 v dedine Silipica neďaleko Santiaga del Estero na severe Argentíny. O jej detstve nevieme takmer nič okrem toho, že vo veku 15 rokov zložila súkromný sľub čistoty a k svojim menám pridala meno svätého Jozefa ako svojho duchovného ochrancu. Je pravdepodobné, že od útleho veku žila v úzkom kontakte s domorodým obyvateľstvom, čo neskôr zosilnilo jej citlivosť na sociálne otázky. Jej vzdelanie sa spočiatku obmedzovalo na gramotnosť a počty, ale obdarená veľkou inteligenciou dokázala nedostatok vzdelania vynahradiť životnou múdrosťou. Najväčší vplyv na jej rozhodnutia však mali jezuiti a spiritualita svätého Ignáca

Loyoly, s ktorým bola spojená od útleho veku.

Práve pod ich vplyvom po náležitej duchovnej príprave zložila spomínaný sľub čistoty a stala sa – podľa vtedajšieho slovníka – „blahoslavenou“ (beata), čo zodpovedá dnešným laickým zasväteným osobám. Nosila tmavý habit a žila spolu s ďalšími ženami, pannami i vdovami, v takzvanom ‚beateriu‘, dome, kde mohli nielen bývať, ale aj vykonávať rekolekcie či duchovné cvičenia. Pod duchovným vedením jezuitu pátra Gaspara Juáreza pomáhali kňazom, vychovávali deti, varili, vyšívali, starali sa o chorých a dávali almužnu. Vykonávali teda do značnej miery tie úlohy, ktoré v Európe vykonávali

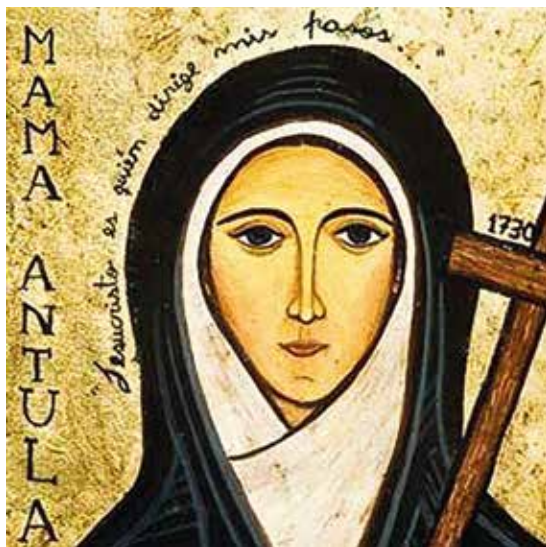
aktívne rehoľné rády a kongregácie, z ktorých v tom čase v Argentíne žiadna neexistovala.

Jezuiti vyhnaní z krajiny

V roku 1787 však španielsky kráľ (Argentína bola vtedy súčasťou španielskej koruny) Karol III. z rodu Bourbonovcov nariadil vyhnať jezuitov z celej Južnej Ameriky, čo bolo šokom najmä pre Santiago del Estero, kde mala Spoločnosť Ježišova mimoriadne silné pozície. Mária Antónia od svätého Jozefa, ktorá mala v tom čase 37 rokov, začala uvažovať, čo má v tejto situácii robiť, a čoskoro v sebe pocítila povolanie ujať sa diela Duchovných cvičení. Presvedčená, že ide o vnuknutie zhora, zverila sa so svojimi zámermi otcovi Diegovi, ktorý prevzal pastoračnú starostlivosť po jezuitoch. Páter ju nielen podporil, ale ponúkol jej aj spoluprácu v duchovnej oblasti. Postupne sa začala rodiť myšlienka zriadiť rekolekčný dom, ku ktorému sa časom pridávali ďalší ľudia.

Misionárska horlivosť priniesla ovocie

Mária Antónia sa teda vydala na cestu bosá a bez ničoho, ‚vyzbrojená‘ len veľkým dreveným krížom, ktorý niesla na pleci ako Ježiš na ceste na Golgotu, a obrazom Sedembolestnej Panny Márie. Najprv navštevovala okolie svojho rodného mesta, ale čoskoro sa s povolením tucumánskeho biskupa Juana Manuela Moscoso y Peralta vydala aj do tohto mesta, potom do Jujuy, Salty, San Miguel de Tucumán, Catamarky, La Rioja a Córdoby. Celkovo počas tohto obdobia precestovala viac ako 2000 kilometrov. Vo všeobecnosti bola dobre prijatá, v Córdobe si získala veľkú úctu a jej kázanie a misionárska horlivosť priniesli veľké ovocie, okrem

iného v podobe mnohých obrátení. Za celý rok tam zorganizovala osem tímov po 200-300 ľudí, ktorí sa venovali duchovnej práci a evanjelizácii.

Prekonala i neprijatie v Buenos Aires

Keď však začiatkom septembra 1779 dorazila do Buenos Aires a prešla takmer 1 400 km bosá, stretla sa s nechotným prijatím. Považovali ju za blázna, opilca, fanatika a dokonca za čarodejnicu. Černošské deti, ktoré tam žili, keď ju videli vchádzať do mesta s 200 otrokmi, ktorých si privedla zo Santiaga, aby jej pomáhali, hádzali po nej kamene

a šomrali. Aj miestny biskup jej niekoľko mesiacov nedôveroval, ale keď sa presvedčil o jej metódach, stal sa jej veľkým zástancom a veľmi jej pomohol.

Na druhej strane jej veľkým protivníkom bol až do konca vicekráľ Juan José de Vétriz y Salcedo, ktorý bol navyše silno protijezuitský. Za týchto podmienok žena, ktorú ešte na začiatku jej rehoľnej činnosti nazývali „Mama Antula“ – Mama Antosia –, vykonávala svoju činnosť dva roky v utajení. Nemohla verejne kázať rekolekcie, stretávala sa s ľuďmi v domoch, ktoré biskup prenajímал rodinám spojeným s Cirkvou. Úspech týchto aktivít

bol taký, že na tieto cvičenia chodilo čoraz viac ľudí a nakoniec o nich vedel každý. Mama Antula teda v roku 1780 kúpila pozemok na predmestí Buenos Aires (dnes na území mesta) a tam bol postavený Svätý rekolekčný dom. Sama nemala žiadne vlastné peniaze, ale – dôverujúc Prozreteľnosti a chodiac od domu k domu „prosiť“ – podarilo sa jej získať potrebné prostriedky na vybudovanie „domu Božieho a domu pre Boha“. Bola tiež veľkou ctiteľkou svätého Kajetána z Tieny, ktorý sa vďaka jej úsiliu stal v Argentíne veľmi populárny.

Vplyv tejto laickej katechétky a kazateľky bol koncom 18. storočia taký veľký, že biskup z Buenos Aires odporučal, aby každý seminarista pred vysvätením za kňaza najprv získal od nej potvrdenie, že sa počas rekolekcií, ktoré viedla, správal dobre. Dôležitú úlohu zohrali aj jej listy jezuitským priateľom v Európe, preložené do rôznych jazykov, ktoré dokonca viedli k reforme niektorých kláštorov vo Francúzsku.

Mária Antónia zomrela vo svojom Svätom dome v Buenos Aires 7. marca 1799 v povesti svätice. Proces jej blahorečenia sa začal v roku 1905 a bol ukončený o rok neskôr, ale vypuknutie dvoch svetových vojen oddialilo ďalší postup kauzy, ktorá bola obnovená až v roku 1999. V roku 2010 pápež Benedikt XVI. schválil dekrét o hrdinstve čnosti mamy Antónie a po uznaní nevy svetliteľného uzdravenia z roku 1905 za zázrak v roku 2002 pápež František schválil dekrét 3. marca 2016. Dňa 27. augusta tohto roku sa uskutočnilo jej blahorečenie v meste Santiago del Estero, hlavnom meste rovnomennej provincie na severozápade Argentíny. ~

Rozširovanie Svätého písma po svete

■ Text: František Bašo

■ Foto: Samantha Sophia, unsplash.com

Božia zázračná moc a Jeho starostlivosť o nás ako svoje deti sa prejavuje po celom svete a trvá neustále. Záleží len na nás či máme oči otvorené pre duchovné záležitosti alebo ich máme pre svoj egoizmus a pohodlnosť zastrené. Pán sa stará aj o to, aby kresťania mali možnosť prístupu k Svätému písmu. Niekde je to úplne bez problémov, avšak niektoré národy majú prístup k slovu Boha značne komplikovaný.

Je to 65 rokov, odkedy brat Andrew začal zabezpečovať knihy Svätého písma prenasledovaným kresťanom vo východnej Európe. Organizácia Open Doors, ktorú založil, sa výrazne zmenila čo do rozsahu a metód - ale jej srdcom je ten istý Boh a to isté poslanie.

V júli 1955 Holanďan Andrew začal podporovať Cirkev vo východnej Európe a Rusku. Pre priaznivcov Open Doors a mnoho ďalších je známy ako brat Andrew - autor Božieho pašeráka a zakladateľ Open Doors.

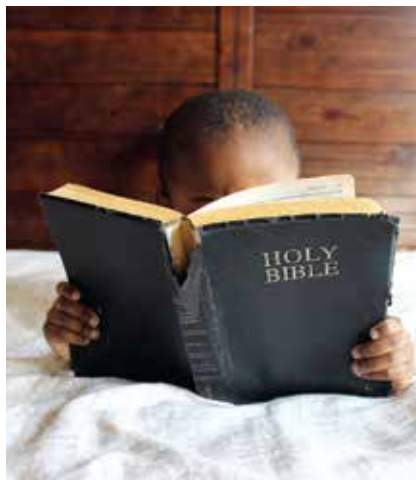
Po 65 rokoch sa rozsah a poslanie Open Doors naďalej rozširuje. Podporuje prenasledovaných kresťanov vo viac ako 60 krajinách na celom svete. Biblie sú stále pašované - ale teraz je rovnako pravdepodobné, že budú digitálne ako tlačené.

Pred 65 rokmi ...

Dňa 15. júla 1955 absolvoval brat Andrew svoju prvú cestu do Poľska. Išiel hovoriť ľuďom o Ježišovi a počul, ako mu Boh hovorí, ako obrániť cirkev, ktorá mala byť rozdrvená komunizmom: „Posilnite to, čo zostáva a odumiera“ (Zjavenie 3: 2).

„Keď prídete znova, prineste so sebou Biblie,“ povedal kňaz vo Varšave. A presne to urobil brat Andrew.

Stovky ciest vykonal vo svojom VW Beetle. Keď krajiny východnej Európy zakázali dovoz kresťanskej literatúry, jeho odvaha k službe bola zneistená. Mal by brat Andrew a jeho tím pokračovať v distribúcii Biblií alebo nie? Cítili sa povolaní Bohom, aby pokračovali, a tak sa Open Doors stalo synonymom pašovania Biblií, niekedy viac ako tisíc počas jednej cesty. Kresťania vo východnej Európe a Rusku nakoniec dostali Biblie, za ktoré sa roky modlili.

„Každý deň sme sa modlili za Open Doors na hraniciach a znova a znova Pán odpovedal na naše modlitby,“ spomína si Klaus Muurling, hovorca spoločnosti Open Doors Holandsko. „Pán bol tiež blízko pri nás, keď sme boli s manželkou zadržaní na ruskej hranici. Tri dni sme boli zadržívaní a vypočúvaní. Výlet, na ktorý nikdy nezabudnem.“

Zmeny v spôsobe prenasledovania aj v podpore

V priebehu rokov zostáva pašovanie Biblií súčasťou služby Open Doors na celom

svete - teraz je to jedným z mnohých spôsobov, ako organizácia podporuje prenasledovaných kresťanov. Medzi ďalšie metódy patria rôzne formy odbornej prípravy, potraviny v núdzi, lekárska pomoc a finančná pomoc.

Boh použil dielo Open Doors ako odpoveď na modlitby veriacich, ktorí sú prenasledovaní za svoju vieru v krajinách ďaleko za východnou Európou. V posledných desaťročiach nahradil komunizmus vzostup islamského extrémizmu - toto brat Andrew predpovedal už v 70. rokoch. V ôsmich z desiatich najvýznamnejších krajín zoznamu World Watch sledovaných kresťanov prenasleduje radikálny islam. Momentálne je najväčšou výzvou šírenie radikálnych islamistických skupín v subsaharskej Afrike.

Prenasledovanie sa stalo digitálnym. Open Doors pôsobili v Číne počas rokov predsedu Maoa a kultúrnej revolúcie, kde bolo uväznených a zabitých nespočetné množstvo kresťanov. Je známe, že spoločnosť Open Doors raz za deň prepašovala do Číny jeden milión biblií. V Číne je v súčasnosti v popredí nová forma prenasledovania: zbraňami sú nástroje, ktoré uľahčujú a zabezpečujú náš život (rozpoznávanie tváre, kamerové systémy, sledovanie polohy). Úrady znepokojené rastom čínskej cirkvi zatvorili tisíce kostolov a zakázali deťom mladším ako 18 rokov zúčastňovať sa na obradoch. Prikázali mnohým spoločenstvám, aby nainštalovali kamery na identifikáciu tých, ktorí vstupujú a odchádzajú, a na sledovanie obsahu kázne. Podobné spôsoby sledovania osôb a kontroly internetu sa používajú na sledovanie veriacich v Indii a Rusku.

Pašovanie digitálnych biblických kníh

Digitálna technológia je však dvojsečný meč a používa sa tiež na podporu kresťanov. Biblie sa už nemusia brať ručne do mnohých krajín. Celú knižnicu kňaza možno uložiť na kartu micro SD. A internet umožňuje aj izolovaným kresťanom získavať Biblie, počúvať kresťanské médiá a kontaktovať iných kresťanov.

Vývoj technológií pomohol tisícom izolovaných kresťanov - napríklad v Perzskom zálive bolo každý deň v roku 2019 on-line oslovených 9 000 veriacich. V mnohých regiónoch touto službou začali prácu partneri Open Doors v roku 2020, a tak sa prispôbili novým spôsobom vykonávania evanjelizácie aj počas pandémie.

Napríklad v Malajzii boli zakázané všetky stretnutia ľudí kvôli Covid-19 a veľa z plánovaných osobných školení sa muselo okamžite zastaviť. Miestni partneri Open Doors však neboli vyplašení: „Keďže osobné školenia nie sú povolené - poďme na to ONLINE!“ Rýchlo prepracovali školenia.

Budúcnosť

Od pašovania s automobilom plným Biblie až po dosiahnutie tisícov ľudí na internete, Boh naďalej používa modlitby a dary podporovateľov Open Doors, aby dosiahol tých, ktorí nasledujú Ježiša, bez ohľadu na následky pre svoju vieru.

Je smutné, že počet prenasledovaných veriacich rastie. Open Doors odhaduje, že 260 miliónov kresťanov čelí vysokej alebo extrémnej úrovni prenasledovania, čo je o 15 miliónov viac ako v minulom roku. Celkovo jeden z ôsmich kresťanov na celom svete čelí prenasledovaniu pre svoju vieru.

Prenasledovanie a rast Cirkvi idú ruka v ruke. V Sýrii, Severnej Kórei, Iraku a Iráne - na celom svete - prenasledovaná Cirkev neodumiera; ona žije a rastie.

A stále potrebuje našu podporu. Nejde len o to, aby sme prežili, ale aby sme pomohli kresťanom svedčiť o svojej viere. Ako povedal brat Andrew: „Práca Cirkvi nie je o prežití. Existuje, aby splnila veľké poslanie. Jej úlohou je učiť všetky národy.“

Prosím, podporujte, modlite sa a prihovárajte sa za prenasledovanú cirkevnú rodinu. Ďakujem vám za všetko, čo ste doteraz urobili. Ako hovorí Ježiš: „Skutočne, hovorím vám, čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Matúš 25:40) ~

Svätý Valentín

■ Text: P. Martin Štefanec SVD

■ Foto: Archív SVD

Svätý Valentín, mučeník (14. február) Valentín bol rímsky kňaz. Pre svoju dobročinnosť požíval úctu i medzi pohanmi. Za cisára Klaudia bol chytený a odvedený pred súd. Aktá o tom rozprávajú: „Cisár k nemu hovoril pokojne: „Počujem ťa chváliť ako muža múdreho, preto tým viac sa divím, že máš záľubu v pošetilej a boha prázdnej povere kresťanskej. A okrem toho, kresťania sú nepriatelia ríše.“ Valentín odpovedal: „Kresťania nie sú nepriatelia krajiny. Ja sám prechovávam k tebe a k celému nášmu ľudu lásku, plním zákony vlasti a modlím sa za teba i za celú krajinu.“ Jeden z prítomných cisárových radcov sa Valentína opýtal: „Čo si myslíš o našich bohoch?“ Valentín odpovedal neohrozene: „Títo vaši bohovia buď vôbec nežili, alebo trávili svoj život v oplznostiach a nemravnostiach, sami vaši spisovatelia a básnici to tak hovoria.“ Cisár riekol Valentínovi: „Ak je Kristus pravý Boh, dokáž to!“ Valentín odpovedal: „Presvedčím

sa o tom, ale najprv je treba, aby si robil pokánie, uveril v Krista a prijal jeho krst.“ Cisár prerušil súdne konanie a odovzdal ho sudcovi Astériovi. Valentín bol privedený do domu Astéria, zbadal tam sošky domácich bôžikov a zvolal: „Kiež by Ježiš Kristus, pravé Svetlo, vyviedol obyvateľov tohto domu z tmy bludu. Kiež by ho osvietil, aby poznali jediného a pravého Boha!“ Astérius povedal: „Uverím v tvojho Krista, ak dokážeš, že on každého osvecuje. Mám v dome dievča, slepé už dva roky. Ak jej tvoj Kristus otvorí oči, uverím!“ Priviedli mu nevidiacu dievčinu. Valentín pozdvihol ruky k nebu a taktoko sa modlil: „Bože všemohúci, Otec Pána nášho Ježiša Krista. Ty si poslal svojho Syna na svet, aby nás vyviedol z tmy k pravému Svetlu. Volám k tebe, aby si túto svoju služobnicu ráčil osvietiť svetlom svojej múdrosti.“ A keď dokončil modlitbu, slepé dievča hneď uvidelo. Astérius s úžasom padol na kolená a prosil Valentína o výuku v kresťanskej viere a o svätý krst. Zvest o zázračnom uzdravení nevidomej dievčiny sa rýchlo rozniesla po celom meste. Pohanovia zúrili, hnali sa k Astériovmu domu, vošli do domu, veľmi zbili Valentína a potom ho vyvliekli za mesto k Flaminiovej ceste, kde ho sľali mečom v roku 269. •

...jak mnoho lidí neví, že Bůh je má rád!

■ Text: Sr. Jana Smutná SSPS a Sr. Magdaléna Lis SSPS

■ Foto: Archív sestier SSPS

Sestra Magdalena Lis SSPS pochází z Polska, z malého městečka Otmuchów na pohraničí s Českou republikou. Víac než 10 rokov pôsobí ako misijná sestra v Českej republike. Venuje sa duchovnej službe vo fakultnej nemocnici Olomouc.

Sestra Magdaléna, čo Ťa priviedlo do misijnej kongregácie?

Mám chuť Tvoji otázku lehce zmeniť :) Protože pevně doufám, že byl to Duch Svätý, který mě k SSPS přivedl :) když se podívám za sebe, tohle rozhodnutí se skládalo z několika okolností, můj plán byl trochu jiný :) a jednoho dne se zvláštním způsobem zboural...

Pocházím z tradiční katolické polské rodiny. V mém duchovním životě sehrálo zásadní roli hnutí Světlo – Život a malé společenství v naší farnosti. Tam jsem do svého života přijala pravdu o tom, že Pán Bůh mě má rád a má pro můj život ten nejlepší plán. Víru jsem začala prožívat jako vztah s Bohem, a to změnilo můj život.

Celý příběh je spíš na ještě jeden rozhovor, ale když se ptáš na SSPS

Po evangelizaci našeho města jsem si uvědomila, jak mnoho lidí neví, že Bůh je má rád! To mě přivedlo k otázce, kdo je to přesně misionář?

Odpověď mi pomohly hledat „růžové“ sestry. Důležité bylo také to, jak se mi dával poznat Duch svätý. No a přesně to všechno jsem našla u misijních sester služebnic Ducha svätého.

Ako si vlastne prišla do slovenskej provincie?

Před složením věčných slibů jsem požádala o misijní určení do ČR.

Důležitá je pro mě nová evangelizace a velice se mě dotýká realita umírající víry v Evropě. Myslím, že veliký vliv pro moje rozhodnutí měla návštěva Bílé Vody, když jsem měla 16 let. Žilo tam tehdy ještě několik internovaných sester a mohla jsem slyšet jejich svědectví. Byl to velice silný zážitek. Komunita v ČR je jenom jedna a patří právě do Slovenské provincie.

V čom spočíva Tvoja misia v Čechách?

Už několik let sloužím v duchovní službě. Potkávám lidi, kteří se najednou ocitnou v těžké životní situaci.

Honí se jim hlavou spousta otázek. Pokud mi dovolí aspoň na chvíli vstoupit do jejich příběhu, můžu je doprovázet v hledání odpovědí. Většinou jsou to lidé, kteří nemají nic společného s jakýmkoliv náboženstvím. Víru pojmají hodně otevřeně a Pána Boha se ptají: „Proč...?“

Donedávna jsem měla keramickou pec a pracovnu, kterou jsem nazvala: „Oheň Ducha“. Ráda tvořím, a i tímhle způsobem se snažím plnit své misie.

Máš nejaké vtipné zážitky z tohto času?

Musím říct, že moje služba je překvapivě velice radostná. Vtipné bylo, kdy jsme natáčeli spot o kaplanech na onkologii. Měla jsem přijít na sesternu, jak to mám ve zvyku a hovořit se staniční sestrou. Vždy to bývá velice přátelský rozhovor, a tak to bylo i tentokrát. Muž, který natáčel, řekl: „No tak ještě jednou... je to příliš veselá. Tohle oddělení je přece smutné.“

Asi je toho více, ale myslím, že jsou to spíše vtipné situace, které nelze úplně popsat ...

Zažila si kultúrny šok?

Ano! Na první Štědrý den v ČR. Byla jsem úplně zklamaná, když jídlo v zásadě skončilo po třetím chodu. V Polsku bývá 12 jídel a první je oplatek. Každý má svůj a zároveň si každý od každého

odlomí kousek, vzájemně si u toho přejeme a někdy dojde i k odpuštění.

Všimla jsem si také, jak jsme odlišní jako národy. A to všechny tři země PL, SK, ČR, i když jsme Slované. Je to velké bohatství, ale vyžaduje otevřené srdce.

Čo Ťa najviac obohatilo?

Je toho více..., ale teď si uvědomuji, že obrovským darem je pro mě možnost žít ekumenismus v praxi. Od začátku potkávám na své cestě lidi z českobratrské evangelické církve, husitské, adventisty, armádu spásy... Spolu sloužíme v nemocnici. Spolu se setkáváme při modlitbě. Sdíleme spolu svou víru. Zažila jsem krásné přátelství a potkala nádherných lidí.

Ako by si zhrnula pár slovami svoju misijnú skúsenosť?

Neuvěřitelné dobrodružství v zemi, kde je spousta duchovně mrtvých míst... Setí zrna bez jistoty, co vyroste... můj osobní růst a vědomí, že sama toho moc nedám, ale On má své způsoby a když Mu dovolím jednat, dějí se zázraky.

Čo Ťa čaká teraz?

Teď mě čeká misie v anglicko-irské provincii. Pokusím se v Irsku naučit anglický jazyk a pak uvidíme, co pro mě Pán Bůh připravil. ∞

Kardinál Louis Raphael Sako varuje pred emigráciou kresťanov z Iraku

■ Text: E-kai

■ Foto: Archív SVD

Kardinál Louis Raphael Sako kritizoval zlyhanie irackej politiky pri ochrane občanov krajiny, najmä jej kresťanskej menšiny. „Migračnú vlnu opäť zvýšila situácia nestability a nedostatku spravodlivosti,“ vyjadril poľutovanie patriarcha Chaldejskej cirkvi, ktorá je z hľadiska počtu veriacich najväčšou kresťanskou cirkvou v Iraku. Uviedol to v článku, z ktorého citovala nemecká katolícka agentúra KNA.

Podľa hlavy Katolíckej cirkvi východného obradu v Iraku „neexistuje žiadna stratégia, bezpečnosť, hospodárska stabilita a suverenita“. Výsledkom je oslabenie štátnych inštitúcií, úpadok hodnôt, rastúca korupcia a nezamestnanosť a celkové zhoršenie životnej situácie. Kardinál Sako opäť vyzval na „skutočné národné zmierenie“ a vytvorenie silného občianskeho štátu založeného na princípoch právneho štátu. Kardinál tiež vyjadril znepokojenie nad pokračujúcimi útokmi, násilnými konverziou a prejavmi nenávisťi voči kresťanom, ktorí už od roku 2003 trpia vysídľovaním, únosmi a vraždami zo

strany teroristickej skupiny Islamský štát (IS). „Vláda to s ochranou kresťanov nemyslí vážne,“ uviedol patriarcha Sako. Ako konkrétne príklady uviedol niekoľko vražd kresťanov a nedostatočnú reakciu na požiaru katastrofu v Karakose, pri ktorej vlani v septembri zahynulo 133 ľudí a viac ako 100 bolo zranených.

„Viac ako milión kresťanov už emigrovalo, väčšina z nich bola kvalifikovaná, s vedeckým, ekonomickým a odborným vzdelaním, ale koho to zaujíma?“ povedal patriarcha a poukázal na to, že strach z budúcnosti viedol v poslednom čase k opätovnému nárastu emigrácie. Kardinál Sako vyzval kresťanské strany a cirkvi, aby sa spojili a vytvorili spoločný krízový tím na prekonanie problémov a ochranu kresťanov. Zdôraznil, že irackí kresťania potrebujú „skutočných a úprimných spojencov zvnútra i zvonka, aby zmenili situáciu k lepšiemu a verejne sa dožadovali svojich práv v médiách a na medzinárodných fórach“. Hlava Chaldejskej cirkvi zároveň priznala, že sa nenaplnila ani jeho nádej, že by apoštolský nuncius v Iraku, arcibiskup Mitja Leskovar, mohol zohrať pozitívnu úlohu pri zjednotení. „Vatikánsky predstaviteľ sa nesnaží pochopiť východnú mentalitu a kultúru krajiny, a preto je rozpoltený medzi svojimi diplomatickými a cirkevnými úlohami,“ uviedol kardinál Sako. •

Hojenie zranených vzťahov

Kniha na pokračovanie: časť XVII.

■ Text: Martin H. Padovani

■ Foto: K. Mitch Hodge, unsplash.com

Existenčné straty

Život je plný strát. Od kolísky po hrob nás sprevádza séria strát. Straty sú normálnou, častou a obťažnou časťou nášho života a rastu. Niektoré straty sú otriasajúcejšie, bolestnejšie a frustrujúcejšie než iné. Keď sa zamýšľame nad životnými stratami, žasneme nad ich rozličnými rozmermi, stránkami a odtieňmi.

Dôležitým kritériom pre citovo zdravé a prospešné žitie je schopnosť človeka rozpoznať straty, len čo nastanú, čeliť im a rozuzliť ich citový obsah tak, že nimi prejdeme, prispôbime sa, prijmeme ich, oprostíme sa od nich a posunieme sa ďalej. Či už sú straty, ktoré znášame, menšieho rázu, ako napríklad strata príležitosti poobedovať s priateľom, alebo väčšieho rázu, ako strata vplyvnej a finančne lukratívnej pozície v podniku, nikto nie je strát zbavený.

Existenčné straty môžeme zaradiť do šiestich hlavných kategórií. Do prvej kategórie patrí smrť milovaných ľudí ako rodičov, manželských partnerov a detí, so všetkými tými vplyvujúcimi stratami, ktoré predstavujú dôsledky smrti milovaného. Sem zahŕňame aj smrť chovaného domáceho zvieratka.

V druhej kategórii sú porušené alebo stratené vzťahy, ku ktorým dochádza pri rozvoze alebo pri rozpade úzkeho priateľstva, so všetkými tými spätnými vplyvmi, ktoré sú spojené s rozpadom, ako je napríklad strata

príbuzných, sviatočných slávností a hlavných stykov.

Do tretej kategórie patria rodinné straty, ktoré zakusujeme, napríklad otec alkoholik, ktorý nie je v rodine citovo prítomný alebo ju opustil, a tak je pre nich stratený; alebo rodičia, ktorí nikdy nevyjadrili svoju lásku, náklonnosť a uistenie svojim deťom; alebo rodičia, ktorí boli stále chorí či telesne alebo citovo oslabení, a tak neschopní rodičovstva.

Vo štvrtej kategórii sú obávané tragédie, ktoré udrú bez varovania, ako autonehoda, ktorá zanechá človeka ochrnutého; alebo upálenie; alebo strata veľkej sumy peňazí v podniku, ktorý sa nevydaril; alebo spontánny potrat; alebo finančná strata na burze.

Do piatej kategórie zaraďujeme každodenné životné straty, ako napríklad sklamanie vo vlastných deťoch; neuskutočnené očakávania; nenaplnené sny; zrada dôverného priateľa; nevyužitá možnosť urobiť dobrý skutok alebo smelo prehovoriť na zhromaždení; alebo aj strata sebaúcty, vážnosti, dôstojnosti či dobrého mena. Potom tu máme piknik prekazeny daždňom, prehru miestneho futbalového tímu; stratu mladosti, ktorú sprevádza strata sluchu či zraku alebo všeobecné oslabenie zdravia a strata pohlavnej energie a záujmu o sex.

V šiestej kategórii máme nevyhnutné straty, ako napríklad odstránenie rakovinou postihnutého orgánu, potrebné na záchranu života; alebo opustenie

vzťahu, v ktorom dochádzalo k telesnému a citovému zneužívaniu, aby sa človek ochránil; alebo odchod z dobrého zamestnania a od kolegov kvôli lepšiemu platu a pozícii.

Chcem poukázať na to, že straty, ktoré zakusujeme, nie vždy rozoznávame, lebo občas môžu byť dosť subtílné. Čím viac dokážeme identifikovať svoje straty, tým lepšie ich vieme spracovať a tak sa udržať citovo a duchovne pri živote a v zdraví. Straty sú ozaj bolestné; keď sa však na ne zameriame, budú pre nás príležitosťou na osobný a duchovný rast.

Mnohé z našich skúseností strát predstavujú všetky bežné skúsenosti, ktoré sa nás môžu týkať. Všetkých nás zapájajú do ľudského stavu. Keď so svojou rodinou a priateľmi žiaľime pri hrobe niekoho, koho sme všetci milovali, s rozličnou intenzitou sa delíme o smútok a bolestné pocity straty. Bývajú straty, ktoré siahajú späť do detstva, ako odstavenie dieťaťa od dojčenia alebo jeho plač nad stratou macička. V živote existujú mnohé rozlúčky, ktoré sú viac-menej obťažné. Prídete o zub, vypadajú vám vlasy alebo kdesi sa zapodeje vzácna pamiatka. Padajú listy, čo znamená koniec leta. Cesta životom je posiatá stratami a my sme ustavične vyzývaní, aby sme sa im prispôbili.

Niektoré straty sú tak bezvýznamné, že pociťujeme rozpaky, aby sme pripustili nejaké pocity straty. Napriek tomu sú to straty a musia byť vzaté na vedomie. Žiadna strata by nemala prejsť nerozpoznaná. Aj keď nikto nechápe našu stratu alebo nerozpozná, že nejakú zakusujeme, tá strata bude pre nás vždy dôležitá v tichých zákuťiach nášho srdca.

Straty patria k ľudskému stavu. Sú buď dobré, alebo zlé, buď spravodlivé, alebo nespravodlivé, ale sú skutočnosťou nášho každodenného života. Niektoré straty sú neoddeliteľnou súčasťou napredovania v živote; dieťa musí opustiť bezpečnosť domova, aby nastúpilo do materskej školy; stredoškôlak musí opustiť svoju rodinu, aby nastúpil na vysokú školu; deti sa musia

bolestnými pocitmi, ktoré strata prináša. V tretej etape človek prijíma stratu, uvoľňuje sa od nej a posúva sa v živote ďalej. V závislosti od povahy straty tento proces môže trvať niekoľko sekúnd, hodín, dní, týždňov či rokov.

Priznanie si straty

Keď si priznáme skutočnosť straty vo svojom živote a zaoberáme sa ňou, stávame sa viac zameranými na realitu. Ak čelíme realite, vždy nás to zachováva v úprimnosti a duševnom zdraví. Zvyšuje to našu citlivosť voči stratám, ktoré zakusujú druhí. Keď zakusujeme bolesť, žiaľ a frustráciu svojich vlastných strát, robí to z nás ľudskejších a súcitnejších ľudí.

Či sa naše straty zdajú významné alebo nie, sú to všetko straty a treba, aby sme sa na ne zamerali a spracovali ich, pretože každá strata je odrazovým mostíkom na našej ceste životom. Čím lepšie identifikujeme stratu, tým väčšími oslabíme hradby popierania, a čím menej rozumujeme o strate a predstierame, že k nej nedošlo, tým ľahšie sa rozplynie šok a pochybnosť a postavíme sa zoči-voči bolestnej realite straty. Je to jeden zo spôsobov, ako citovo a duchovne dozrievame.

Rodičia môžu pripraviť svoje deti na život, keď ich učia a pomáhajú im čeliť ich každodenným stratám a zlyhaniam či už veľkým, alebo malým a zapodievať sa nimi. Keď sa rodičia vyhýbajú tomu, aby sa zaoberali stratami svojich detí a bolesťou a frustráciou, ktoré prinášajú, spomaľujú citový a duchovný rozvoj svojich detí. Samozrejme, treba sa pýtať, čo hovorí správanie rodičov o ich schopnosti narábať so stratami v ich vlastnom živote.

Čím väčšími si uvedomujeme svoje straty, čím sme voči nim citlivejší a pozornejší, tým viac sa k nim dokážeme prihlásiť a prevziať za ne zodpovednosť. Budeme vierohodní, keď povieme druhému: „Viem, ako sa cítíš!“ Ľudia dokážu byť veľmi necitliví k stratám druhých, pretože nie sú si vedomí svojich vlastných. ~

učiť, ako prehrávať v loptovej hre, a že to učenie prehrávať je také dôležité ako učenie, ako vyhrávať; mladiství sa musí vzdať svojej mladosti a vstúpiť do dospelosti. A je tu bežný proces starnutia, ktorý všetci zakusujeme, najmä pokročilý vek, ktorý často znamená stratu telesných a duševných schopností.

Gail Sheehyová vo svojej knihe *Pasages (Prechody)* opisuje krízy a zmeny dospelého života ako príležitosti na tvorivú zmenu, z ktorej ľudia vyjdú silnejší, než boli. Ide o to vzdať sa jednej veci, aby sme získali inú, napríklad odísť z akademického ovzdušia univerzity do súťaže vo svete podnikania. Niekedy to môže znamenať vzdať sa určitých spôsobov správania v prospech zrelšieho správania. Alebo by to mohlo znamenať, že nie som spokojný s tým, kto som, a stať sa lepším človekom.

Niektorí ľudia vo svojich neskorých dvadsiatych rokoch sú ešte citovo dospievajúcimi, pretože sa nechcú vzdať určitých správanií či závislostí.

Zmeny v našom živote vždy znamenajú strácanie a vzdávanie sa niečoho kvôli rastu. Judith Viorstová vo svojej knihe *Necessary Losses (Nevyhnutné straty)* píše o tom, „ako rastieme a meníme sa prostredníctvom strát, ktoré sú nevyhnutnou a potrebnou súčasťou života – lások, ilúzií, závislostí a neuskutočniteľných očakávaní –, ktorých sa všetci musíme vzdať, aby sme rástli“.

Na našej ceste stratami sú tri etapy. Prvá spočíva v priznaní reality straty. To pomáha človeku prekonať šok, pochybnosť a popieranie či minimalizáciu alebo predstieranie, čo sa týka straty. Druhá etapa znamená prejsť smútkom a všetkými ďalšími

Cirkvi v Afrike sú v jednote s pápežom, ale nemôžu požehnávať páry rovnakého pohlavia

■ Text: Martin Jarábek, Vatican News

■ Foto: Vatican News

Kardinál Fridolin Ambongo Besungu, predseda Sympózia biskupských konferencií Afriky a Madagaskaru (SECAM) zverejnil list, v ktorom uvádza, že „požehnanie navrhované vo vyhlásení Fiducia supplicans nemožno vykonávať bez rizika pohoršenia.“ Africkí biskupi preto nepovažujú za vhodné, „aby Afrika požehnávala homosexuálne páry, pretože v našom kontexte by to spôsobilo zmätok a bolo by to v priamom rozpore s kultúrou afrických spoločností.“

Predseda Sympózia biskupských konferencií Afriky v úvode dnes zverejneného listu potvrdzuje svoju neochvejnú oddanosť Petrovmu nástupcovi, spoločnosti s ním a vernosť evanjeliu. Čo je dôležité, informuje, že list bol schválený pápežom Františkom a kardinálom Fernandezom. Kardinál Ambongo, metropolita z Kinshasy uvádza, že dokument je zhrnutím stanovísk, ktoré prijali rôzne biskupské konferencie v reakcii na vyhlásenie Fiducia supplicans. Uznáva, že v rámci Cirkvi v Afrike toto vyhlásenie spôsobilo prekvapenie a zasialo zmätok i obavy do mysli mnohých veriacich laikov, zasvätených osôb a dokonca aj pastierov a vyvolalo silné reakcie.

Kardinál Ambongo tvrdí, že Cirkev v Afrike potvrdzuje svoj záväzok poskytovať pastoračnú starostlivosť všetkým svojim členom. Duchovní sú povzbudzovaní, aby ponúkali priateľskú a podporujúcu pastoračnú starostlivosť, najmä párom žijúcim mimo manželstva. Africké

biskupské konferencie zdôrazňujú, že s osobami s homosexuálnymi sklonmi treba zaobchádzať s rešpektom a dôstojnosťou, pričom pripomínajú, že zväzky osôb rovnakého pohlavia sú v rozpore s Božou vôľou, a preto ich vzťahy nemôžu dostať požehnanie Cirkvi.

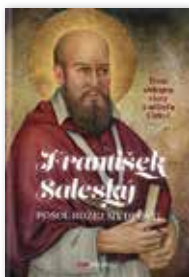
Predseda Sympózia biskupských konferencií Afriky tiež upozorňuje, že stála náuka Cirkvi označuje homosexuálne akty za „vnútorne neusporiadané“ (Kongregácia pre náuku viery, Vyhlásenie Persona Humana, č. 8) a odporujúce prirodzenému právu. Tieto akty, ktoré sa považujú za vylučujúce dar života a postrádajúce skutočnú afektívnu a sexuálnu komplementaritu, nemožno za žiadnych okolností schvaľovať (Katechizmus Katolíckej cirkvi, č. 2357). Na podporu tohto postoja uvádza prevažná

väčšina afrických biskupov príslušné citáty zo Svätého písma.

Okrem toho, ako poznamenáva kardinál Ambongo, kultúrny kontext v Afrike, ktorý je hlboko zakorenený v prirodzeno-právnych hodnotách manželstva a rodiny, ešte viac komplikuje akceptáciu zväzkov osôb rovnakého pohlavia, pretože sú vnímané ako odporujúce kultúrnym normám a vo svojej podstate zlé.

Na záver, pri odmietnutí možnosti udeľovať požehnanie párom rovnakého pohlavia, kardinál Ambongo poznamenáva, že jazyk vyhlásenia je príliš slabý na to, aby mu bežní ľudia rozumeli. Navyše je veľmi ťažké presvedčiť ľudí, že páry rovnakého pohlavia žijúce v stabilnom vzťahu si nenárokujú na vlastný status. Konžský kardinál dodáva, že africkí biskupi trvajú na výzve k obráteniu všetkých. Pripomínajú, že Ježiš prejavuje cudzoložnej žene nehu, ale zároveň jej hovorí: „Choď a už nehreš“. „Cirkev ako soľ zeme a svetlo sveta (porov. Mt 5, 13 – 14) má vo svojom milosrdnom poslaní odolávať duchu sveta (porov. Rim 12, 2) a ponúkať to najlepšie, aj keď je to náročné.“ Kardinál Ambongo tiež dodáva, že niektoré krajiny uprednostňujú viac času na preštudovanie vyhlásenia, ktoré v skutočnosti iba navrhuje možnosť udeľovania požehnanie, ale neukladá ho za povinnosť. ~

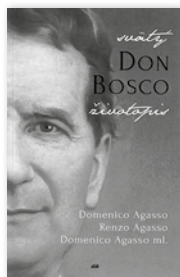

František Saleský

Jakub Procházka (ed.)

Prvé slová, ktoré František vyriekol, boli: „Boh a moja matka ma majú radi“ a posledné, s ktorým odchádzal z tohto sveta, bolo najsvätejšie meno Ježiš. V týchto slovách sa verne zrkadlí celý jeho život, život obhajcu pravej viery.

288 strán; cena: 11,90 eur

Svätý Don Bosco

Domenico Agasso, Domenico Agasso ml., Renzo Agasso

Don Bosco neprestáva prekvapovať ani dvesto rokov po svojom narodení – je to svätec navždy a pre všetkých, bez hraníc a s veľkým príbehom.

320 strán; cena: 12,90 eur

Nájdí Boží plán pre svoj život

Peter Čurík

Boží plán je ušitý presne na našu mieru. Podľa neho využijeme talenty, ktoré do nás Boh vložil, a zároveň naplníme potreby sveta, ktoré od nás požaduje. Boží plán prináša uspokojenie do života a požehnanie nášmu okoliu.

237 strán; cena: 11 eur

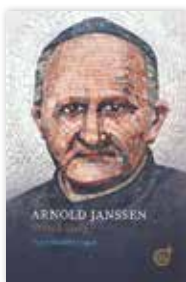

Príbehy lásky v Biblii

Shannon Bream

13 príbehov, v ktorých spoznáme romantickú lásku, priateľskú lásku, a nakoniec nám kniha pripomenie bezpodmienečnú Božiu lásku, ktorá nás povzbudí v plnení prikázania lásky - milovať Boha nadovšetko a bližného ako seba samého.

293 strán; cena: 14,90 eur

Arnold Janssen – príbeh lásky

Peter Dušička a spol.

Kniha poukazuje na princípy lásky zakladateľa Spoločnosti Božieho Slova, sv. Arnoldovi Janssenovi (1837–1909). Jeho príbeh lásky k Bohu i ľuďom, húževnatosť a vytrvalosť inšpiruje a pohýna i mnohých súčasníkov k plnému životu.

383 strán; cena: 16 eur

100 rokov SVD na Slovensku a v Česku 1923 – 2023

Za tento čas sa veľa zmenilo a rehoľa zažila krásne i ťažké chvíle. I napriek všetkému misionári rozvíjajú svoju činnosť. Množstvo fotografií zachytáva vzácne momenty zo storočného pôsobenia verbistov u nás.

200 strán; cena: 20 eur

Svätý Arnold Janssen

P. Heinrich Drenkelfort SVD

Život a dielo zakladateľa misijnej Spoločnosti Božieho Slova sv. Arnolda Janssen. Tento „obyčajný“ svätec mnohých prekvapí hĺbkou myšlienok a odvahou konať s veľkým nasadením to, čo chce od neho Boh.

120 strán; cena: 8 eur

101 povzbudení pre Božiu princeznú

Carolyn Larsen

Každá veľká aj malá Božia princezná túži po svojom princovi a ozajstnej láske. Farebná knižka každému dievčatku cez milé slová ukáže lásku Boha v každodennom živote.

207 strán; cena: 10,90 eur

Objednávaci kupón Objednávam si záväzne na dobierku uvedené tituly:

počet ks	stručný názov	cena
-		
-		
-		
-		

Meno a priezvisko:

Ulica:

Mesto, PSČ:

Podpis:

Tel.:

Spytovanie svedomia podľa Desatora

■ Spracoval: Martin Štefanec SVD

■ Foto: Grant Whitty, unsplash.com

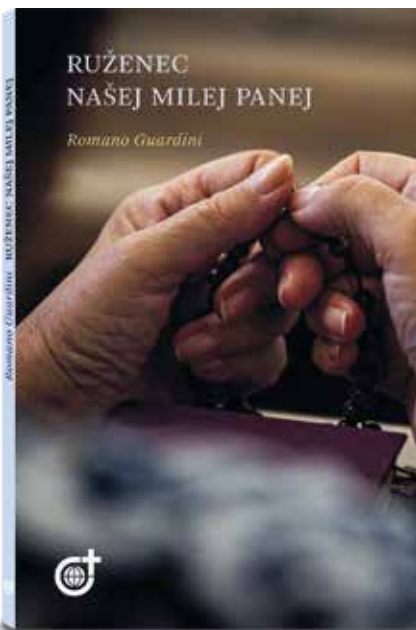
Sviatosť zmierenia – spytovanie svedomia podľa Desatora. Sviatosť zmierenia sprevádza človeka v jeho pádoch i vstávaní. Spojená je so spytovaním svedomia, ktoré nevykonávame preto, aby sme ho uspokojovali, ale aby nás stále hlbšie vovádzalo do tajomstiev Božieho života. Vo sviatosti zmierenia sa stretávame s Božou láskou a milosrdenstvom, a nie so súdením a odsudzovaním. Boh, náš Otec, vždy odpúšťa tomu, kto úprimne ľutuje a človeka lieči z hriechu a jeho následkov. Sviatosť zmierenia nás zmieruje s Bohom, s Cirkvou, s bratmi a aj s nami samotnými. Každá spoveď je novým krokom k obráteniu. Sviatosť zmierenia je založená na viere v Božiu lásku a na dôvere v Božie milosrdenstvo. V nej prijímame Otcovo nekonečné odpustenie. Jednota s Otcom nás vedie do jednoty s bratmi a sestrami a otvára cestu k uzdraveniu tela a duše. V spovedi sa nejedná o vymenúvanie hriechov, ale otváranie srdca láske. Boh nám odpúšťa s radosťou. Zabudnite na falošnú podobu žiarlivého Boha, ktorý trestá a otvorme srdce podobe Boha, ktorý trpí kvôli našim hriechom. Boh plný nekonečnej lásky a milosrdenstva, ktorý sa teší odpusteniu. Niet hriechu, ktorý by Boh neodpustil skrze svoje milosrdenstvo. Dívajme sa, aký krásny je Boží plán s nami a uvidíme, kedy a v čom sme neodpovedali na Božie pozvanie a v čom sme pokorili sami seba.

Spytovanie svedomia podľa Desatora:

1. Ja som Pán Boh tvoj! Nebudeš mať iných Bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal. (je v tvojom živote mágia, špiritizmus, horoskopy, idoly, ktorým, sa klaniaš a pod.?)
2. Nevezmeš meno Božie nadarmo! (hrešíš, preklínaš, berieš meno Božie nadarmo, modlíš sa a velebíš Boha?)
3. Nezabudni, aby si deň sviatočný svätil! (účasť na sv. omši, práca v neďeľu?)

4. Cti svojho otca a svoju matku! (vzťah k rodičom, k starším osobám, osobám v tvojej rodine a susedstve?)
5. Nezabiješ! (zabíjaš niečím svoj život a životy druhých: opilstvo, droga, rôzne iné závislosti, potrat, vraždy?)
6. Nezosmilniš! (vzťah k svojmu telu a k telu druhých osôb, pornografia, filmy, sebaukájanie a pod.)
7. Nepokradneš! (úcta k cudziemu dobru a spravovanie dobier, sebeckosť, lakomstvo, materializmus, krádež?)
8. Nepreriekneš krivé svedectvo voči blížnemu svojmu! (klamstvá, falšovanie, zvädzanie na druhého, chrániť dobré meno cudzieho, pravdovravnosť?)
9. Nepožičáš manželku svojho blížneho! (vernosť v manželstve, rozvracanie manželstva, manželská čistota, mimomanželská čistota?)
10. Nepožičáš majetku svojho blížneho! (byť spokojný s tým, čo máš, nespokojnosť voči nedostatku kvôli materiálnym veciam, ničenie cudzieho majetku a pod?) ~

Ruženec našej milej Panej

Romano Guardini

Guardiniho zamyslenia o Márii či o ruženci sú viac než len duchovnou literatúrou, ktorá má za cieľ povzbudiť k zbožnosti jednoduchý ľud. Ten spravidla povzbudenie nepotrebuje, lebo má zbožnosť „v krvi“. Toto Guardiniho dielo nie je len tradičným výkladom tajomstiev Pánovho života, ako sú obsiahnuté v modlitbe ruženca, ale obsahuje hlboké teologické pasáže, o ktorých treba meditovať a ktoré každý zbožný veriaci možno hneď nepochopí. Zato však všetci môžu tieto tajomstvá vedome či nevedome prežívať.

Vydala Spoločnosť Božieho Slova
Rok 2023

80 strán; cena: 5 eur

Knihu si môžete objednať v knižkupectve Verbum, Kalvária 3, 949 01 Nitra, telefonicky: +421 37 7769420 alebo e-mailom: verbum@svd.sk

DAROVALI NA MISIE, MISIJNÝ DORAST, MISIJNÉ DOMY

Všetkým darcom vyslovujeme srdečné Pán Boh zaplat!

Odberatelia Hlasov Habovka 140,-€ • Kresťanskí senióri (klub 1) Nitra 130,-€ • rodina Hehejíková Beladice 90,-€ • Odberatelia Hlasov Melek 60,-€ • H. Mičinová Mojmirovce 30,-€ • Odberatelia Hlasov Dubová 80,-€ • Bohuznámy Bojná 200,-€ • A. Smolková Teplička nad Váhom 60,-€ • p. Poljaková Teplička nad Váhom 10,-€ • Bohuznáma 10,-€ • Bohuznáma z Obýč 100,-€ • Odberatelia Hlasov Mojmirovce 60,-€ • Odberatelia kalendárov Divina 122,-€ • Misijní priatelia Dubodiel a Trenčianske Mitice 750,-€ • Ružencové spoločenstvo Ťahanovce 100,-€ • Ružencové bratstvo Jovsa 50,-€ • Ružencové spoločenstvo Šebastovce 100,-€ • Odberatelia Hlasov Topolovka 200,-€ • Odberatelia Hlasov Slovenská Ves 100,-€ • Odberatelia Hlasov pri kostole sv. Heleny Trnava 310,-€ • Odberatelia Posla a Hlasov Obyce 176,-€ • Odberatelia Hlasov Bánov 57,-€ • Odberatelia Hlasov Štefanov nad Oravou 150,-€ • Ruža sv. Faustíny Horovce 40,-€ • Odberatelia Hlasov Spišské Bystré 60,-€ • Bohuznáma Staškov 20,-€ • Ružencový spolok Božieho Milosrdenstva Oravská Jasenica 100,-€ • Veriaca rodina z Diviny 100,-€ • Odberatelia Hlasov Parchovany 100,-€ • Ružencové spoločenstvo Trenčianske Stankovce 20,-€ • Ružencové bratstvo Kučín 30,-€ • Odberatelia Hlasov Leopoldov 304,-€ • Odberatelia Hlasov Plavnica 40,-€ • Odberatelia Posla a Hlasov Medzibrodie nad Oravou 105,-€ • Odberatelia Hlasov Rišňovce 98,-€ • Odberatelia Plavnica 50,-€ • Ružencové bratstvo farnosť Švošov 200,-€ • Odberatelia Hlasov Teplička nad Hornádóm 40,-€ • Odberatelia Hlasov a Posla Lovce 180,-€ • Členovia sv. ruženca p. Tomášikovej z Moravian nad Váhom 130,-€ • Ružencové spoločenstvo Mojzesovo 20,-€ • Odberatelia Hlasov Banská Bystrica 52,-€ • Ružencové bratstvo Lazany 30,-€ • Odberatelia Hlasov Veľké Chlievany 90,-€ • Odberatelia Hlasov Osikov 30,-€ • Odberatelia Hlasov Víťaz 15,-€ • Odberatelia Hlasov Hraničné 30,-€ • Čitatelia Hlasov Kysucké Nové Mesto 203,-€ • Odberatelia Hlasov Varín 24,-€ • Odberatelia Hlasov Liesek 36,-€ • Odberatelia Hlasov Čaka 50,-€ • Ružencové spoločenstvo Soblahov 300,-€ • Členovia misijného omšového spolku Lipany nad Torysou 300,-€ • Ružencové bratstvo pri Kostole sv. Ignáca z Loyoly v Leopoldove 100,-€ • Odberatelia Hlasov Čífer 60,-€ • Odberatelia Hlasov Veľké Krškany 50,-€ • Ružencové spoločenstvo Soblahov 150,-€ • Odberatelia Hlasov Stropkov 75,-€ • Odberatelia Hlasov z Kluknavy 141,-€ • p. Zahurancová 50,-€ • Odberatelia Hlasov Trenčín 80,-€ • Čitatelia Hlasov Slovenský Grob 30,-€ • Odberatelia Hlasov Dežerice 50,-€ • Odberatelia Hlasov Dlhé nad Cirochou 50,-€ • Odberatelia Hlasov Dolný Lopašov 70,-€ • Odberatelia Hlasov Veľké Lovce 52,-€ • Odberatelia Hlasov Habovka 245,-€ • Ružencové spoločenstvo Belá pri Varíne 100,-€ • Odberatelia Hlasov Solčany 38,-€ • Veriaci z Turia 70,-€ • Odberatelia Hlasov Rajecké Teplice 60,-€ • Odberatelia Hlasov Brestovany 100,-€ • Odberatelia Hlasov Dechtice 50,-€ • Bohuznámy 50,-€ • Ružencové bratstvo Hrabové 60,-€ • Kolektív lásky Liptovská Teplička 400,-€ • Odberatelia Hlasov Petrova Ves 100,-€ • Ružencové spoločenstvo Mníchova Lehota 20,-€ • Odberatelia Hlasov Mútne 180,-€ • Ružencové bratstvo Považská Bystrica 100,-€ • Odberatelia Hlasov Nemšová 135,-€ • Deviatnik Prístrešie Dlhé nad Cirochou 90,-€ • Čitatelia Hlasov Zohor 120,-€ • Ružencové bratstvo pri RKC Žilina 50,-€ • Albín Urbaník Horný Vadičov 50,-€

"Vydavateľ časopisu spracúva mnou poskytnuté osobné údaje na účely zasielania predplateného časopisu. Predpláťteľom sa stávajú zaplatením určenej sumy. Mám právo požadovať od prevádzkovateľa prístup k poskytnutým osobným údajom, právo na opravu osobných údajov, právo na vymazanie osobných údajov, právo na obmedzenie spracúvania osobných údajov, právo namietať spracúvanie osobných údajov, právo na prenosnosť osobných údajov, právo podať návrh na začatie konania podľa Zákona 18/2018 Z. z. U prevádzkovateľa nedochádza k profilovaniu. Spracúvanie poskytnutých osobných údajov môže prevádzkovateľ vykonávať aj prostredníctvom ďalšieho sprostredkovateľa. Beriem na vedomie, že moje osobné údaje nebudú poskytnuté iným príjemcom bez môjho súhlasu."

Predplátné na rok 2024 je 12 eur
Číslo účtu Spoločnosť Božieho Slova
IBAN: SK950900000005029115971
(Slovenská sporiteľňa)

11.február – Panna Mária Lurdská, Svetový deň chorých

Panna Mária Lurdská, nežná matka všetkých chorých, prinavráť zdravie našim trpiacim bratom a sestram a uzdrav ich sebaúctu, ktorí dnešný svet hlboko zraňuje tým, že v snahe poprieť realitu utrpenia ich vytláča na okraj pozornosti.

Posilňuj všetkých tých, čo trpia pre svoju chorobu a ešte väčšmi trpia preto, že sa hanbia za svoju bolesť pred svetom, ktorý sa klania modlám úspechu, zdravia a blahobytu a znevažuje víťazné znamenie svätého kríža.

Pomôž našim chorým i všetkým ostatným nasledovníkom tvojho Syna zodvihnúť z prachu pošliapanú zástavu kríža, hrdo ju vztýčiť nad hlavu a spolu s Ježišom neúnavne kráčať na Kalváriu – najvyšší vrch sveta, kde sa zem dotýka neba.

Osvieť mysle a srdcia našich trpiacich bratov a sestier i nás ostatných, aby sme pochopili, že chorí ľudia nie sú záťažou pre svet, ale práve naopak nesú na svojich pleciach celú jeho ťarchu a zabraňujú tomu, aby sa zrútil do priepasti ničoty.

Pomôž nám pochopiť, že svet nedržia nad vodou politici, generáli ani veľkí hráči biznisu, ale tiché obety nespočetného množstva neviditeľných hrdinov – našich chorých, hendikepovaných, starnúcich a nevládných bratov a sestier.

Prijmi ich obety a daj, aby sa stali nebeskou rosou zvlajujúcou vyprahnutú zem bez Boha, ktorá bude predzvesťou dažďa Božieho zľutovania.

Nebeská Matka, stoj pri nás a uzdrav náš svet.

Zastav pandémie zla, ktorá sa šíri v našich srdciach a daj, aby v nich zavládol Boží pokoj.

Uzdravenie chorých, oroduj za nás.

Kráľovná pokoja, ukáž svoju moc!

Amen.

ODOSIELATEĽ:

Spoločnosť Božieho Slova
Misijný dom Matky Božej
949 01 Nitra – Kalvária 3
„D+4“

POŠTOVNÉ ÚVEROVANÉ

949 04 NITRA 5